

Дфн. Стефан Пенев

**ДИАЛЕКТИЧЕСКИЯТ ЛОГОС на РЕЛИГИЯТА
(РЕЛИГИОЗНАТА ФИЛОСОФИЯ НА АБРАХАМИС-
ТИЧНИТЕ РЕЛИГИИ/ תורה ויהדות הגות)**

Съдържание:

-Предговор от автора - 5775 – **שאלות ותשובות** -с. 6 .

-Писмени рецензии от проф.дфн.Петко Ганчев;проф.д-р
Антони Хубанчев и проф.д-р Александър Гънгов -с.9-16.

**Гл. I. ФИЛОСОФИЯ И МИРОГЛЕД. РЕЛИГИЯ И
НАУКА. ДИАЛЕКТИКА И ПОЗНАНИЕ:**

הגות ומדע ותורה - с. 17.

§1/ Принципи и увод към проблематиката и понятията.

§2/ Философията, религията и науката като духовни
визии за света и човека и абрахамистичните религии.

§3/ Диалектически идеи и религия. Методът и
съдържанието като единство на цел и средство.

§4/ Битие и познание: Субект и обект на гносиса.

Гносеологичните парадигми на религията.

Гл. II. ДИАЛЕКТИЧЕСКА ЛОГИКА и РЕЛИГИЯ-с.61.

פרינציפ ומושג ותורה

§1/ Нестандартната логика и интерпретацията на
световните религии .

§2/ Абсолютно трояко умозаключение, нестандартна
логика и религия:

§3/ Логика и епистемология от Хегел до Уайтхед и кри-
тичния реализъм като диалектическа методология.

§ 4. Системи на Универсума: От платонизма към онтоло-
гията, диалектическата логика и епистемологията на
Хегел и критичния реализъм на А. Н. Уайтхед..

Гл.ІІІ. Диалектиката като път към създаването на светогледни системи: от категориалния анализ към Богопознанието в религиозната философия, теологията и езотеризма; הגות ו קב.לה ו יהדות – с.116.

§1/ Онтологизираната формална логика и рационализмът

§2/ Принципи на платонизма и еврейската кабала

§3/ Категориите на православие и исихазмът

§4/ Диалектичката логика и системата от категории на Хегел.

Гл.ІV. РЕЛИГИЯ, ЛИЧНОСТ И ОБЩЕСТВО. Единство и контрадикции на светоглед, култ и ценности.

Разрешаване и прогрес. Функции и взаимодействие –

הגות ו - יהדות / פ.ר.ט ו הברה –с. 144.

§1/ Генезис, детерминация и функции на монотеизма.

§2/ Религия и църква, юдаизъм и християнство.

§3/ Светоглед и методология на някои масонски ложи.

§4/ Традиционният възглед за: Апостолски църкви, ереси и секти

§5/ Обективност на обществените противоречия. Корелацията 1: Религиозно-светско като теза и антитеза.

§6/Корелацията 2: Религиозното и светското като теза и антитеза.

§7/ Диалектика и филиация на идеи. Ортодоксалността на юдео-християнската цивилизация в своето друго

§8/. Абрахамистичните религии и монотеизмът като противоречиво единство – от корелация на религиозното-светското към синтез.

Гл.V: ДИАЛЕКТИЧЕСКАТА ДЕТЕРМИНАЦИЯ на РЕЛИГИЯТА: Миракулност, филиация и ставане на новото от Месопотамия, Египет и елинизма към

юдаизма. Юдаизмът като детерминанта - към християнството и исляма. שמע ישראל -с. 222.

§1/ Юдаизмът – предетерминация и филиация на идеи към християнството и исляма.

§2/ Логиката на блискоизточната и еврейската религиозна история.

§ 3/ Юдео-християнският възглед за Сътворяването, Еволюцията и Апокалипсиса; сектантството.

§4/ Диалектичката логика на парадигмите: ”Вавилон – Атина – Иерусалим“ и езотеризмът на тайните общества.

§5/Диалектически изводи.

Гл.VI. СЪЩНОСТ И ДИАЛЕКТИКА НА ЮДЕО-ХРИСТИЯНСКИЯ СВЕТОГЛЕД: שמע ישראל-с.307.

(Онтоепистемологични и психосоциални измерения)

§1/ Юдейският мироглед.

§2/ Юдаизмът като парадигмата за монотеизма – диалектика на акумулирането на идеи, практики и доктрини.

§3/ Християнски и юдео-християнския светоглед.

§4/ Проблемът за човека, тялото, душата и безсмъртието в юдаизма и християнството.

§5/Проблемът за Троицата и диалектичката Логика.

VII. ЗАКЛЮЧЕНИЕ: ДИАЛЕКТИЧЕСКА ЛОГИКА И РЕЛИГИЯ. שמע ישראל –с.384.

§1/ Диалектическа и/или кабалистична трактовка на Религията.

§2/ Абсолютното трояко умозаключение и нестандартната логика във философията на религията като обяснителен принцип .

Приложени схеми: שמע ישראל -с.407

I. *Judeo- Christian Weltansicht*(* Weltanschauung.)
II. *Judaism – Christianity – Islam: Dialectical correlation of the Abrahamite Religions.*

БИБЛИОГРАФИЯ: – с . 412.

Опубликованни студии на руском языке(תורת) - с.421

Приложение 1: Логика и метафизика тринитарной проблемы и некоторые псевдодialeктические интерпретации.

Приложение 2: Дialeктика религии и науки и их роль для становления личности и развития общества.

Приложение 3: Незыблемость Православия – ортодоксальность как фундамент цивилизации.

*** Как да се четe настоящата книга? –449.**

*** Содержание на руском языке –450.**

*** English Contents – 451.**

ПРЕДГОВОР от автора:

Тази книга има за основно съдържание едновременно идеите и принципите на академичната философия и теологията на абрахамистичните религии - главно юдеохристиянските традиции, без да се пренебрегват ислямът и оценката на някои източни религии. Втората голяма тема тук са *дialeктическите методи* на философско осмисляне, при което методът, предметът и системата са неотделими. Книгата е опит за създаване на *философска система*, която има *светогледно* и *методологическо* значение. Поради това тя се опитва да поставя и решава *проблеми*, а не да им прави история. Систематизирането, стремежът към холистичност и онто+епистемо+логичният подход правят книгата строго професионална. Нейното предназначение е за специалисти, т.е. за тези, които

ще преподават на другите. И именно професионалистите първи трябва да отчетат, че философията се занимава с вечното и непреходното, а не с тленното и относителното. Монографита не касае пряко нито историци в различни области, нито любителите на лингвистичен анализ, защото в думите се крие само това, което хората влагат като съдържание. Напр.,интелектуалната интуиция може и използва в мисленето „чисти“ идеи, а с непознати думи не може да се състави смислено изречение. Най-малко книгата ще е интересна за “политолози“, „анализатори“, “общественици“ и „културолози“ от всякакъв вид. Тя се занимава с *мироглед и ценности*, които не могат без *логика, метафизика и религия*. Съществени са и разработените *принципи на диалектичката логика*, която е не само обща методология, но и евристично очертава полето за търсене на истинна и системна теория. Несъмнено е, че това монографично изследване би било невъзможно без цяла плеяда солидни и сериозни мислители, създали чрез акумулиране на съдържание и *филиацията на идеи* основите на религиозната философия и теологията: Платон, Прокъл, Филон Александрийски, Ориген, Шломо Габирол, Моше Маймонид, Тома Аквински, Дж. Бъркли, Г.Хегел, Дж.Сантаяна и А.Н.Уайтхед стоят наред с Моше Рабейну, Йешуа бен Йосеф, Акиба бен Йосеф, Михаел Лайтмън, Ахмед Осман, Абдуллах Фати, Дж. Добин, Е-М.Лаперузас и Робер Амбелен. Заедно със собствено философските съчинения до Тората, Св. Писания Невиим и Кетувим, Новия Завет и Корана стоят ръкописите от Мъртво море на йесеите, философията на гностиците, апокрифните писания на коптите в Египет от Наг-Хамади и трактатите на еврейските кабалисти.

Именно чрез безсмъртните мислители вечният *λογος* -Логос ни дава възможност да отговорим на екзистенциално значими за нас въпроси като: Кой съм? От къде идвам? Къде отивам? На какво мога да се надявам и какво да правя? Какъв е смисълът на човешкото битие в света? Какво е мястото ни в йерархията на битието и какво е отношението между нас-смъртните или безсмъртните и Абсолютния Бог? А дали такава тематика не е грандоманска? Всеки трябва да реши сам, защото всеки отговаря персонално за живота, мислите, целите, действията и намеренията си. Само че: освен моя субект /нашите субекти/, съществуват и други със същите права и отговорности. Казано иначе, правото на лична свобода и свободата на мнения е неоспорим факт, който, обаче, не отменя и не трябва да се смесва с компетентността и професионализма. Същевременно, колкото и да се правим, че всичко е наред, да приемаме или не социалния конформизъм или дори да оспорваме другия - пред всеки от нас винаги ще остава проблемът: Защо живея и какво правя, ако „Sic transit gloria mundi...Memento mori“!? Точно такива персонално-екзистенциални и обществено значими въпроси и реални проблеми за решаване събраха мен и колегите ми от 2010 г. до сега в единствената за момента в България светска катедра по *религия* в ИИОЗ – БАН.

Нека започнем и завършим тази книга с импресията на Шаул/ап.Павел/:Деян.апостоли, 17:21:“*А пък всички атиняни, както и чужденците, които живееха у тях, с нищо друго тъй не обичаха да си прекарват времето, както с това - да говорят или слушат някое ново учение*“.

Дфн.,д-р Ст.Пенов - 2015(ъ н ' п ъ нш -5775)